

ข้อมูลปกปิด รู้เฉพาะผู้เล่น(ไม่ใช่คาร์ของผู้เล่น)
สามารถปลดล็อคได้จากการโรลเพลย์ หรือโคสตอร์รี่แล้วเท่านั้น

ชื่อ - นามสกุล : โทราซากิ โคโด (虎崎 紅童)
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) : Torasaki Koudou
สัญชาติ : ญี่ปุ่น
อาชีพ : เจ้าของร้านอาหารห้องแถวโคะบานะ
กลุ่ม : อากาซีเมะโทะระ (Shuhensha)
อายุ : 55 ปี (10/30)
เพศ : ชาย

หมู่โลหิต : O

สีผม/สีตา : ดำ/ดำ

ส่วนสูง - น้ำหนัก : 169cm/67kg

นิสัย :

- ดูไร้พิษภัย คล้ายไม่สู้คน เพราะใบหน้ายิ้มๆ แสบใจดีและอากัปกริยานุ่มนวล
- พุดจาสุภาพ แม้รูปประโยคอาจจะไม่ได้สุภาพนักในบางครั้ง
- ไม่ร่าเริงแต่ไม่ถึงกับซึมกะทือ เป็นพวกดูเอื่อยๆ อารมณ์ดีพอควร
- ยิ้มง่าย หัวเราะง่าย ดูเป็นมิตร
- ใจดี และใจเย็น
- เป็นผู้ฟังที่ดี
- ใจอ่อนง่ายกับเด็กๆ วัยรุ่นและสัตว์
- ไม่อยากมีปัญหาจึงมักเลือกวิธีไกลเกลี้ยก่อนอย่างอื่น

ประวัติ :

โคโดเป็นพ่อหม้ายวัยกลางคนค่อนข้างเกียจคร้าน รูปร่างสันทัด หน้าตาใจดีก็ริยานุ่มนวล บ้านเกิดของเขา คือเมืองเกียวโต แต่ดูเหมือนจะย้ายมาอยู่ชิบะตั้งแต่สมัยยังหนุ่ม ก่อนนี้ไม่มีใครทราบว่าเขาทำงานอะไร แต่คงได้รายได้ดีพอหาเงินเก็บซื้อห้องแถวเล็กๆ ที่ปัจจุบันเปิดเป็นร้านอาหารราคาย่อมเยาชื่อ **โคะบานะ**「小花」ซึ่งตั้งอยู่ในเขตสีทา โดยร้านนี้มีเมนูส่วนใหญ่เป็นอาหารชุดง่ายๆ ลักสามสี่เมนูผัดเปลี่ยนไปตามวัน มีที่นั่งไม่มากและค่อนข้างคับแคบ แต่คนแถวนั้นว่ากันต่อปากว่ารสชาติของอาหารนั้นอร่อยไม่แพ้ร้านหรู และมีกลิ่นอายที่มักทำให้คิดถึงบ้านเลยมีลูกค้าไม่ขาดสาย ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นนักเรียนมัธยมต้นถึงมหาวิทยาลัย ในขณะที่เวลากลางคืนร้านดังกล่าวจะเปลี่ยนเป็นร้านนั่งดื่มสำหรับลูกค้าวัยทำงานแทน ร้านโคะบานะติดอยู่กับร้านสาเก **“คิโกะ”**「季娛」ซึ่งโคะบานะก็รับสาเกจากร้านเพื่อนบ้านมาบริการในช่วงกลางคืนเช่นกัน ดังนั้นถ้าซื้อจากร้านคิโกะไม่ทันหรืออยากลองชิมก่อนก็มาลองที่โคะบานะได้

ยามว่างเขามักจะดูแลสวนเล็กๆ ที่อยู่หลังบ้านซึ่งเป็นอาคารเดียวกันกับร้านอาหาร มีกิจกรรมนอกเหนือจากดูแลร้านคือออกไปจ็อกกิ้งหรือพาเจ้าหมาคู่ใจไปเดินเล่นยามเช้าตรู่ ในวันหยุดของร้านอาจพบเห็นโคโดได้ตามสวนสาธารณะ ห้องสมุดประจำเมือง หรือสถานพักผ่อนอื่นๆ ที่คนรุ่นราวคราวเขามักไปรวมตัวกัน บางครั้งก็ไปป็นเขาไปกับเพื่อนๆ ที่ได้รู้จักกันผ่านการรวมกลุ่มสนทนาการวัยเกียจคร้าน

ไม่มีใครเคยได้เข้าไปลึกกว่าเขตร้านของโคโด แม้แต่เพื่อนที่สนิทก็ไม่เคยได้เห็นภายในตัวบ้าน มันลึกลับพอๆ กับที่ไม่มีใครรู้เรื่องความสัมพันธ์ของเขากับภรรยาและลูกสาวนอกจากการมีตัวตนอยู่ของทั้งสองในสมัยก่อนหากอ้างอิงจากบทสนทนาของโคโด พวกเขามักพบปะกันข้างนอก หรืออย่างมากก็จิบชาดื่มกาแฟกันบนที่นั่งในร้านโคะบานะ ทำให้ทุกคนต่างลือว่าโคโดนั้นเป็นพวกหวงพื้นที่ส่วนตัว หรือมีอะไรบางอย่างไม่ชอบมาพากลภายในนั้น ซึ่งเจ้าตัวก็ไม่เคยอธิบายเรื่องนี้ให้กระจ่างแต่อย่างใด

สิ่งที่ชอบ :

- การทำอาหาร
- เด็กๆ ไปจนถึงวัยรุ่น (เห็นแล้วเหมือนลูกเหมือนหลาน อดเอ็นดูไม่ได้สักที)
- หมา แมว สัตว์เลี้ยงที่น่ารักๆ (นิยามคำว่าน่ารักของโคโดไม่ได้จำกัดอยู่แค่ขนฟู)
- รถจำพวกจักรยานยนต์
- ต้นไม้ ดอกไม้
- ฤดูใบไม้ผลิ

- โมมิจิ (ใบไม้แดง)
- การได้เห็นผู้คนทานอาหารที่เขาทำอย่างเอร็ดอร่อย

สิ่งที่ไม่ชอบ :

- คนดื้อ พวกไม่ฟังคำเตือนตนหรือคนรอบข้างที่เป็นห่วง
- ทานุกิที่มาขโมยอาหารแมว/หมา
- พวกขี้แพ้ชวนตี
- การทรยศหักหลัง
- คนที่สร้างความเดือดร้อนให้กับคนของตนเอง(เป็นมาตั้งแต่หนุ่ม)

งานอดิเรก :

- ปลุกต้นไม้ ทำสวน
- รังจิ้งกิ้ง
- พาคุริ สนุกใจไปเดินเล่น
- นั่งอ่านหนังสือตามสวนสาธารณะ ห้องสมุด หรือสถานที่พักผ่อนนอกบ้าน
- ปีนเขา
- ถ่ายรูปแมวจรส่งให้ [นาโอะคุ](#)
- ดูปลาการ์ฟเป็นรายชานกับ [อิซาโอะ](#)

ความสามารถพิเศษ :

- สัญชาตญาณการต่อสู้สูง เป็นพวกหยิบจับอะไรมาใช้ต่อสู้ได้หมด ตั้งแต่ของใช้รอบตัว หรืออาวุธจำพวกดาบ ไปจนบรรดาปืนก็ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว
- เป็นทั้งมวยวัดและไอคิโด ต่อสู้ระยะประชิดได้ดีเยี่ยม แต่ปัจจุบันฝึกลงไปยังตามสังขารและท่าเห็นการฝึกปรือ
- ทำอาหารอร่อยระดับติดดาว คนชอบลือกันว่าสิ้นเขาดีกว่าชาวบ้านเลยได้เปรียบ แต่เจ้าตัวรู้สึกราวน่าจะคิดมโนกันไปเองมากกว่า

อื่น ๆ :

- ชื่อโคโด(紅童) แปลตรงตัวได้ว่าเด็กสีแดง ตัวโค(紅) อ่านแบบญี่ปุ่นได้ว่าโมมิ หมายถึงสีชาด ที่ผู้หญิงญี่ปุ่นใช้ป้ายปาก
- ยังหลุดพูดติดสำเนียงเกียวโต (京都弁) อยู่บ่อยครั้ง (โอคินิ~)
- เลี้ยงสุนัขพันธุ์ชิบะหนึ่งตัวชื่อคุริ (เกาลัด) เป็นรุ่นลูกของตัวก่อนหน้า ตอนนี้อายุได้ 2 ขวบถ้วน เป็นเจ้าหมาที่อินดีและดี๊อบบางครั้งเวลาออกไปเดินเล่นจะต้องยุดยื้อกันประจำ
- ขยายความเรื่องพูดสุภาพลัทธิ โคโดปกติแทนตัวเองด้วยผม(โบคุ) หรือโอจิซัง(คุณลุง) กับคนที่เด็กกว่ามาก ส่วนเวลาเรียกคนอื่นที่เด็กกว่าจะใช้คำว่าเธอ(คิมิ) พ่อหนุ่ม(อันจัง ใช้กับเด็กผู้ชายอายุน้อยกว่า) หรือชื่อของอีกฝ่ายตามด้วยคุง/จังเสมอ
- รสนิยมเสื้อผ้าระดับคุณลุงญี่ปุ่นทั่วๆ ไป (บางที่อาจเข้าขั้นรุ่นปู่)
- มักพบเห็นเขาคลองผ้าขนหนูเช็ดหน้าไว้บนป่าสองข้าง ส่วนวันไหนใส่เสื้อแขนสั้นมักใส่ปลอกแขนไว้สองข้าง
- ยังคงออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยต้องได้วิ่งจ็อกกิ้งไม่จู้จี้รู้สึไม่สดชื่น
- มีแผลเป็นที่คิ้วขวา ได้มาจากสมัยก่อนตอนต่อสู้แล้วเสียหลักตกลงหัวฟาดคิ้วแตก
- โคโดไม่มีนิ้วก้อยซ้าย
- โคโดมีรอยสักเต็มแผ่นหลัง ยาวลงมายังแขนสองข้าง(sleeves)และไปถึงแนวต้นขาอ่อน

- แต่ก่อนโคโดเคยคิดว่าหน้าตีมๆ ของตัวเองเป็นจุดด้อยเลยพยายามหัดทำหน้าโหดอยู่ ก่อนจะไม่ค่อยไปอย่างรวดเร็วเพราะนอกจากจะเมื่อยคิ้วแล้วยังดูตลกสิ้นดี ที่หลังถึงมารู้สึกว่าหน้าตาและขนาดตัวของตนเป็นสิ่งที่ทำให้หลายคนประมาท
- **ร้านอาหารโคะบานะ「小花」**เปิดทำการทุกวันยกเว้นวันพฤหัสบดีและวันอาทิตย์ มีที่นั่งเคาน์เตอร์ทั้งหมด 8 ที่นั่ง และโต๊ะคู่ชิดผนังอีกสองชุด บรรยากาศเป็นร้านไม้แบบญี่ปุ่นสมัยเก่า ภายในสะอาดสะอ้านและเห็นได้ว่าของบางอย่างเป็นของที่เพิ่งซื้อเข้ามาใหม่ อุปกรณ์การกินส่วนใหญ่ทำจากไม้ด้วยความพยายามของโคโดที่จะรักษาแนวทางให้ดูเข้ากับร้าน เวลาทำการคือ 11.00 - 15.00 ส่วนตอนเย็นตั้งแต่ 18.00 ไปร้านจะเปลี่ยนจากร้านอาหารเที่ยงเป็นอิชากายะขนาดเล็กให้คนเข้ามานั่งกินและดื่มได้จนถึง 1.00 กลุ่มลูกค้าเองก็เปลี่ยนไปตามเวลาเช่นเดียวกัน
- โคโดมีผู้ช่วยที่ร้านหนึ่งคนคือหญิงสาวชื่อ **คาสึกิ ซาจิโกะ(26)** เธอมาทำงานพิเศษตั้งแต่สมัยมัธยมปลายจนตอนนี้เป็นพนักงานเสิร์ฟประจำเพียงคนเดียวของโคะบานะ อีกหน้าที่หนึ่งคือช่วยดูแลความสะอาดภายในบ้านของโคโดช่วงวันหยุด แต่ไม่เคยแตะสวนของเขานอกจากถูกโคโดขอเอาไว้ไม่ให้ยุ่งตรงส่วนดังกล่าว
- ร้านอาหารมีปิ่นซ่อนอยู่ในที่ต่างๆ มีแต่โคโดเท่านั้นที่รู้สถานที่ซ่อน (ใครอื่นไม่สามารถโรลว่าหยิบปิ่นออกมาจากร้านได้ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม เว้นได้รับการตกลงยินยอมทั้งสองฝ่ายแล้ว)
- ในสวนหลังบ้านของโคโดมีต้นซากุระต้นหนึ่งปลูกอยู่เยื้องมุม ข้างบ่อน้ำเล็กๆ ประดับสวนบริเวณดังกล่าวต้องผ่านตัวบ้านมาก่อนถึงจะเข้าได้ (ซึ่งตัวบ้านจะผ่านได้ทางเดียวคือทางประตูเชื่อมกับส่วนที่เป็นร้านเท่านั้น ปกติห้ามคนภายนอกเข้า) โคโดมักใช้เวลาว่างพักผ่อนดูต้นซากุระนี้เงียบๆ เพียงคนเดียวไม่ค่อยออกไปไหนในช่วงฤดูใบไม้ผลิ

RELATIONSHIP SHEET (tbu)